

Nr. 15. **Kraków, dnia 1 Lutego 1913 r.** **Rok II.**

WYCHODZI OKOŁO 1-go i 15-go KAŻDEGO MIESIĄCA. — PRENUMERATA ROCZNA KOR. 6·—, PÓŁROCZNA KOR. 3·—.
ADRES WYDAWNICTWA: ROMAN FEREK, KRAKÓW, DRUKARNIA »CZASU« UL. ŚW. TOMASZA 32.
Na odpowiedź listową należy załączyć markę za 10 hal., inaczej odpowiedź umieszczoną będzie w rubryce »Odpowiedzi Redakcyi«.
Listów nieopłaconych nie przyjmuje się. — Cena ogłoszenia jednorazowo wynosi 40 hal. za wiersz petitowy jednoszpaltowy.

Wmyśl uchwały Zjazdu Delegatów Organistowskich w Rzeszowie d. 16 Stycznia b. r., zamieszczamy poniżej statut, aby każdy z PP. Organistów, zechciał przeczytać go dokładnie. Kto chce zapewnić sobie pomoc na stare lata, lub w razie niezdolności do pracy, zabezpieczyć byt pozostałej wdowie i rodzinie, powinien bez zwłoki zgłosić się do tegoż Towarzystwa, deklarując pewną ilość udziałów. Wszelkie korespondencye adresować należy:

Towarzystwo Wzajemnej Pomocy Organistów
na ręce Wiel. Ks. Józefa Boczara
LWÓW, ul. Murarska 29.

STATUT
Towarzystwa Wzaj. Pomocy Organistów
WE LWOWIE.

§. 1. Cel i środki.

Celem Towarzystwa jest wspieranie moralnych i materyalnych interesów swoich członków w Galicyi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem.

Środki do osiągnięcia tego celu są:

1. Ułatwienie Organistom sposobów kształcenia się w ich zawodzie. 2. Udzielanie rzeczywistym członkom Towarzystwa stałych lub doraźnych zapomóg. 3. Udzielanie pomocy doraźnej lub stałych zapomóg pozostałym po rzeczywistych członkach wdowom i sierotom.

§. 2. Członkowie Towarzystwa.

Członkowie Towarzystwa dzielą się: 1. Na członków rzeczywistych, przyjętych w skład Towarzystwa i wypełniających obowiązki członków rzeczywistych. 2. Na członków wspierających, którzy dla popierania działań Towarzystwa zobowiążą się płacić w ratach, jakie sami oznaczą, pewien stały roczny datek. 3. Na członków honorowych, którymi mogą być zamianowane osoby, zasłużone około dobra Towarzystwa.

Dobrodziejem Towarzystwa staje się każdy, kto bez zobowiązania się do stałych datków zasila fundusze Towarzystwa.

Godność protektora Towarzystwa ofiaruje Zgromadzenie delegatów (względnie komitet założycieli) Dygnitarzowi kościelnemu.

§. 3.

Członkiem rzeczywistym Towarzystwa zostać może: Organista zatrudniony stale przy parafii.

Organista winien wykazać się przynajmniej 2-letnią służbą w parafiach.

Po pierwszych trzech latach istnienia Towarzystwa, kto 50 lat życia skończył, nie może być do Towarzystwa przyjętym. Komu dyrekcya przyjęcia odmówiła, ma prawo odwołania się do Zgromadzenia Delegatów.

Gdyby przez Dyrekcyę przyjętym został do Towarzystwa członek, który nie odpowiada warunkom niniejszego paragrafu, Zgromadzenie delegatów może przyjęcie unieważnić.

Członek raz przyjęty, skoro ściśle wypełnia obowiązki §§. statutów objęte, nie traci praw swoich, chociażby się nawet ze służby usunął.

§. 4. Obowiązki członków rzeczywistych.

Członek rzeczywisty ma obowiązek płacić przynajmniej jeden udział rocznie, przesyłając należytość asygnatą pocztową do kasy towarzystwa. Jeden udział wynosi 2 zł.

Do tego numeru dołączamy najnowszy katalog księgarni muzycznej A. Piwarskiego i Sp. w Krakowie.

w. a., które w ratach co najmniej kwartalnych z góry każdy członek opłacać winien; do każdego udziału członek wstępujący do Towarzystwa, albo podwyższający swe udziały, dopłaca wpisowe stosownie do wieku, a mianowicie:

członek będący w wieku do 25 lat		płaci	1 zł.	w. a.
od 26 «	30 «	«	2 «	
« 31 «	35 «	«	3 «	
« 36 «	40 «	«	4 «	
« 40 «	45 «	«	5 «	
« 46 «	i wyżej «		6 «	

Wpisowe może być również na raty podzielonem. Oprócz tego każdy do Towarzystwa przyjęty członek rzeczywisty, bez względu na ilość swoich udziałów, płaci przynajmniej 50 ct. rocznie na rzecz funduszu zapomogi doraźnej. Najwyższą liczbę udziałów, jaką jeden członek rocznie składać może, oznacza się na dziesięć.

Czas należenia do Towarzystwa, oraz obowiązek płacenia wkładek, poczyna się liczyć od 1. stycznia tego roku, w którym członka do Towarzystwa przyjęto. Nabywanie praw za lata ubiegłe przez nowo wstępujących do Towarzystwa, tudzież przelewanie praw na inne osoby, nie jest dozwolone.

Za każdą opóźnioną wpłatę winien członek rzeczywisty prócz zaległości uiścić sześć od sta $(6^{0}/_{0})$ prowizyi zwłoki.

Ilość udziałów wolno po upływie każdego roku na rok następny zmienić tj. zwiększyć lub zmniejszyć, i o zmianie tej należy Dyrekcyę w pierwszym półroczu pisemnie zawiadomić.

Zmiana udziałów deklarowana w drugim półroczu uwzględnioną będzie na następny rok.

Za lata ubiegłe ilości udziałów pomnażać i zmniejszać nie wolno.

§. 5.

Fundusze Towarzystwa dzielą się na: 1. Fundusz żelazny. 2. Fundusz dyspozycyjny. 3. Fundusz rezerwowy. 4. Fundusz doraźnej zapomogi.

§. 6. Fundusz żelazny.

Fundusz żelazny Towarzystwa stanowi: 1. Wszystko co w pierwszych pięciu latach istnienia Towarzystwa na rzecz funduszu stałej zapomogi wpłynie. 2. Te roczne nadwyżki funduszu dyspozycyjnego, które Zgromadzenie delegatów według §. 8. niniejszego statutu do funduszu żelaznego przydzielić może. 3. Dary lub zapisy na rzecz funduszu tego czynione.

O sposobie umieszczenia funduszu żelaznego stanowi Zgromadzenie delegatów.

§. 7. Fundusz dyspozycyjny.

Do funduszu dyspozycyjnego wpływają: 1. Odsetki funduszu żelaznego i rezerwowego §. 9. 2. Wpisowe i wkładki udziałowe członków rzeczywistych. 3. Datki członków wspierających i dobrodziejów, tudzież zapisy, z wyjątkiem tych, które wyraźnie na rzecz funduszu będą czynione. 4. Prowizye zwłoki od udziałów. 5. Dochody z czasowego umieszczania funduszu dyspozycyjnego.

§. 8. Przeznaczenie funduszu dyspozycyjnego.

Fundusz dyspozycyjny będzie użytym: 1. Na udzielenie stałych zapomóg nieudolnym do pracy członkom rzeczywistym, tudzież wdowom i sierotom po członkach. 2. Na zasiłki dla funduszu doraźnej zapomogi. 3. Na opędzenie kosztów administracyi.

Zgromadzenie delegatów na wniosek Rady zawiadowczej uchwala corocznie preliminarz powyższych wydatków.

Nadwyżka funduszu dyspozycyjnego, jaka po opędzeniu tych wydatków i po zamknięciu rachunków ubiegłego roku pozostanie, może być przez Zgromadzenie delegatów w części lub w całości przyłączona do funduszu żelaznego, albo do funduszu rezerwowego.

§. 9. Fundusz rezerwowy.

Fundusz rezerwowy powstaje z nadwyżek funduszu dyspozycyjnego przez Zgromadzenie delegatów na ten cel wydzielonych (§. 8). Fundusz ten będzie osobno administrowany. Przeznaczeniem jego będzie pokrywać możliwe niedobory fuduszu dyspozycyjnego, gdyby takowy na cele w §. 8. wskazane nie wystarczał.

§. 10. Fundusz zapomogi doraźnej.

Fundusz doraźnej zapomogi powstaje: 1. Z opłaty od członków rzeczywistych na rzecz funduszu zapomogi doraźnej. 2. Z jednorazowyeh wpłat z jakiegokolwiek źródła na ten cel przeznaczonych. 3. Z odsetek od chwilowo lokowanych kwot z funduszu doraźnej zapomogi. 4. Z zasiłku funduszu dyspozycyjnego przez Radę zawiadowczą w myśl uchwały Zgromadzenia delegatów funduszowi doraźnej zapomogi udzielonego (§. 8).

W ten sposób uzbierany fundusz może być użytym tylko na zapomogi dla członków rzeczywistych, tudzież ich wdów i sierót. Zarządza nim Dyrekcya wedle wskazówek Rady zawiadowczej.

§. 11. Organa Towarzystwa.

Organami Towarzystwa są: 1. Walne Zgromadzenie dekanalne. 2. Wydziały dekanalne. 3. Zgromadzenie delegatów. 4. Rada zawiadowcza. 5. Dyrekcya wykonawcza.

Siedzibą Rady zawiadowczej i zgromadzenia delegatów jest dla Galicyi miasto Lwów. Zgromadzenia dekanalne odbywają się wedle ogłoszenia.

§. 12. Dekanaty (oddziały Towarzystwa).

W każdym dekanacie, w którym znajduje się 10 członków Towarzystwa, między nimi przynajmniej 5 rzeczywistych, będzie wybierany osobny Wydział dekanalny na podstawie niniejszego statutu, §. 13 i 14.

Jeżeli w dekanacie nie ma takiej liczby członków, wszystkie czynności i prawa Wydziału dekanalnego wykonuje członek Towarzystwa do tego uproszony przez Dyrekcyą — a celem wyboru delegata do Zgromadzenia delegatów (§. 18) członkowie w takim dekanacie zamieszkali mają prawo udziału w walnem Zgromadzeniu sąsiedniego przez Dyrekcyę wskazanego dekanatu.

Dwa lub więcej dekanatów może za wiedzą Dyrekcyi połączyć się w jeden oddział Towarzystwa.

§. 13. Walne Zgromadzenie dekanalne (względnie oddziałowe).

Członkowie Towarzystwa zamieszkali w jednym dekanacie, zbierają się przynajmniej raz do roku na walne Zgromadzenie, które przewodniczący Wydziału dekanalnego ma obowiązek zwołać.

Obradami walnego Zgromadzenia dekanalnego, kieruje przewodniczący Wydziału dekanalnego lub jego zastępca.

W razie nieobecności obu, Zgromadzenie wybiera sobie przewodniczącego.

Czynności walnego Zgromadzenia dekanalnego są następujące:

a) wybiera bezwzględną większością głosów z pomiędzy ogólnej liczby członków rzeczywistych i wspierających do Wydziału dekanalnego co roku 5 członków, t. j. przewodniczącego, zastępcę i 3 członków;

b) przyjętych przez Dyrekcyę członków przyjmuje do wiadomości;

c) wybiera bezwzględną większością głosów delegata do Zgromadzenia delegatów (§. 18).

d) Wysłuchuje sprawozdań z czynności Wydziału dekanalnego i delegata.

e) Urządza produkcye ze wszystkich gałęzi sztuki organistowskiej.

f) Obmyśla środki do dalszego kształcenia się w tej sztuce jak n. p. sprowadzanie podręczników, prenumerowanie pism i t. p.

Do ważności uchwał walnego Zgromadzenia dekanalnego potrzeba obecności przynajmniej jednej trzeciej części członków w dekanacie zamieszkałych i bezwzględnej większości głosów obecnych.

Gdyby pomimo należytego zawiadomienia komplet wymagany ($^1/_3$ członków) się nie zebrał, zwołuje przewodniczący nowe Zgromadzenie z tym dodatkiem: iż jakakolwiek liczba członków się zbierze, uchwały będą prawomocne.

Głosowanie odbywa się jawnie, z wyjątkiem wyborów i spraw osobistych. Głosowanie przez pełnomocników jest nie ważne.

§. 14. Wydziały dekanalne.

Czynności Wydziału dekanalnego są: 1. Wydział dekanalny zbiera się przynajmniej dwa razy do roku na posiedzenie, które przewodniczący obowiązany jest zwoływać. 2. Zdaje sprawę z czynności całorocznego okresu, przedstawia walnemu Zgromadzeniu przyjętych członków, przedkłada Dyrekcyi deklaracye przystępujących. 3. Prowadzi ewidencyę członków Towarzystwa, emerytów, wdów i sierót po członkach Towarzystwa w dekanacie zamieszkałych i wogóle pośredniczy pomiędzy Dyrekcyą a członkami Towarzystwa. 4. Stara się o przyrost członków. 5. Wydaje opinie o podaniach o stałe i doraźne zapomogi. 6. Nadzoruje prowadzenie się członków rzeczywistych, a przedewszystkiem czuwa nad należytem zachowaniem się członka wobec Duchowieństwa i stawia wnioski do Rady zawiadowczej (względnie do Dyrekcyi) o wykluczenie członka w razach w ustawie niniejszej wyrażonych (§. 28). 7. Zawiadamia Dyrekcyę o postanowieniach walnego Zgromadzenia tudzież o swoich czynnościach. 8. Wydział dekanalny załatwia czynności na posiedzeniach; do ważności uchwały potrzeba obecności przewodniczącego, najmniej dwóch wydziałowych i bezwzględnej większości głosów obecnych. Przewodniczący (a podczas nieobecności zastępca) reprezentuje dekanat na zewnątrz i podpisuje wszelkie pisma. Gdyby mimo wezwania przewodniczącego komplet Wydziału się nie zebrał, przewodniczący załatwia bieżące sprawy sam i zda sprawę na najbliższem posiedzeniu Wydziału, względnie usprawiedliwi w rocznem sprawozdaniu na walnem zebraniu.

§. 15. Rada zawiadowcza.

Zgromadzenie delegatów wybiera z pomiędzy ogólnej liczby członków Towarzystwa, Radę zawiadowczą składającą się: z prezesa, dwóch wiceprezesów i dziewięciu członków.

Siedzibą Rady zawiadowczej jest dla Galicyi miasto Lwów.

Urzędowanie prezesa i obu wice prezesów trwa trzy lata.

Z pomiędzy 9 członków Rady zawiadowczej w pierwszych dwóch latach występuje po 3 przez losowanie, następnie zaś co roku występują ci trzej, którzy już przez 3 lata urzędują. W miejsce ustępujących dokonanym będzie nowy wybór.

Rada zawiadowcza załatwia swe czynności na posiedzeniach zwołanych i kierowanych przez prezesa, a w razie nieobecności przez jednego z wice-prezesów. Do ważności uchwał potrzeba obecności przewodniczącego i najmniej czterech wydziałowych i bezwzględnej większości głosów obecnych. Posiedzenia odbywają się przynajmniej raz na miesiąc.

Czynności Rady zawiadowczej są następujące: 1. Rozstrzyganie w razie odwołania się przeciw zarządzeniom Dyrekcyi i uchwałom Wydziału dekanalnego. 2. Kontrolowanie czynności biura i roztrząsanie sprawozdań Dyrekcyi. 3. Zarząd funduszów stosownie do uchwał Zgromadzenia delegatów, przyznawanie i zarządzanie wypłaty stałej zapomogi członkom, ich wdowom lub sierotom, tudzież zasiłku funduszowi doraźnej zapomogi. 4. Orzeczenie w sprawie wykluczenia członka z Towarzystwa. 5. Sprawozdanie rachunków i wykazów przedkładanych przez Dyrekcyę. 6. Przedkładanie Zgromadzeniu delegatów sprawozdania z całej czynności i obrotu funduszów Towarzystwa w ubiegłym roku i preliminarza na rok następny. 7. Delegowanie ze swego ramienia członka Towarzystwa do przedsięwzięcia środków celem przywrócenia czynności oddziału dekanalnego, gdyby tenże czynności zaprzestał, albo celem zawiązania oddziału, gdzie takowy nie istnieje. 8. Uchwalenie zasady w sprawie rozdawania zapomóg doraźnych. 9. Wyznaczenie terminu zebrania delegatów.

§. 16. Dyrekcya stała.

Przy radzie zawiadowczej otworzone będzie biuro administracyjne czyli stała dyrekcya, która jest organem wykonawczym Rady zawiadowczej a reprezentuje Towarzystwo na zewnątrz i w stosunku do trzecich osób.

Dyrekcya składa się z prezesa, sekretarza i jednego członka Rady zawiadowczej, któremu Rada powierzy referat spraw zapomogowych. Sekretarz zarazem przełożony biura, mianowany przez Radę zawiadowczą, zasiada w Dyrekcyi z głosem stanowczym, zaś doradczym w Radzie zawiadowczej. W razie nieobecności Prezesa, urzęduje jeden z wice-prezesów — zaś sekretarza zastępuje powołany do tego przez przewodniczącego członek Rady zawiadowczej. W razie wzmożenia się czynności w biurze, może Rada zawiadowcza personal biura powiększyć.

Czynności Dyrekcyi są: 1. Załatwia wszelkie biurowe czynności i wykonuje uchwały Rady zawiadowczej wogóle. 2. Zdaje sprawę ze wszystkich swoich czynności na miesięcznych posiedzeniach Rady zawiadowczej. 3. Przyjmuje wszelkie wpłaty i korespondencye do Towarzystwa adresowane i odpowiada na takowe. 4. Pisma z Dyrekcyi wychodzące podpisują: imieniem Towarzystwa prezes lub jeden z wice-prezesów, imieniem biura sekretarz lub jego zastępca. 5. Przyjmuje na członków Towarzystwa zaleconych przez przewodniczących w oddziałach kandydatów, wystawiając im kartę uczestnictwa. 6. Wypłaca przyznane przez Radę zawiadowczą stałe zapomogi. 7. Wybiera lekarzy do sprawdzenia nieudolności do pracy członków. 8. Układa preliminarz wydatków i przychodów na rok następny, który po zatwierdzeniu przez Radę zawiadowczą przedkłada pod uchwałę Zgromadzenia delegatów — §. 18. 9. Prowadzi rachunki i wykazy całego Towarzystwa i ogłasza sprawozdania. 10. Zarządza funduszem zapomóg doraźnych wedle zasad uchwalonych przez Radę zawiadowczą. 11. Zwołuje Zgromadzenie delegatów na czas oznaczony przez Radę zawiadowczą. 12. Zajmuje się wedle możności postręczaniem posad dla członków. 13. Łączy mniej niż 10 członków liczące oddziały do sąsiednich, celem wyboru delegata §. 18. 14. Wypracowuje wnioski do regulaminu stałych zapomóg, który po zatwierdzeniu przez Radę zawiadowczą przedkłada pod uchwałę Zgromadzenia delegatów.

§. 17.

Urzędowanie członków Rady zawiadowczej i Wydziałów dekanalnych jest bezpłatne. Zgromadzenie delegatów może członkom Rady zawiadowczej i wydziałów dekanal-

nych przyznać w razie uznanej potrzeby wynagrodzenie za podjęte wydatki.

§. 18. Zgromadzenie delegatów.

Zgromadzenie delegatów składają delegaci wybrani na trzechlecie przez członków Towarzystwa po jednym w każdym dekanacie, liczącym najmniej dziesięć (10) przynajmniej od roku do Towarzystwa należących członków rzeczywistych. Oddziały mniej członków liczące łączy Dyrekcya do sąsiednich oddziałów celem wyboru delegatów. Wybieralnym jest każdy rzeczywisty i wspierający członek Towarzystwa, wyjąwszy członków Rady zawiadowczej i jej urzędników.

Urzędowanie delegatów trwa trzy lata, poczem następuje nowy wybór wszystkich delegatów. Delegat ustępujący może być powtórnie wybranym.

Delegat traci mandat, — jeżeli swojej nieobecności w Zgromadzeniu delegatów nie usprawiedliwi; w takim razie nastąpić ma wybór nowy.

Delegaci zbierają się na zwyczajne Zgromadzenie co roku we Lwowie, w dniu który Rada zawiadowcza oznaczy i przez dzienniki krajowe cztery tygodnie naprzód ogłosi.

Obradom Zgromadzenia delegatów, przewodniczy prezes lub jeden z wice-prezesów Rady zawiadowczej, zaś w ich nieobecności wybiera sobie Zgromadzenie z delegatów przewodniczącego.

W razie potrzeby może Rada zawiadowcza zwołać nadzwyczajne Zgromadzenie delegatów.

Czynności Zgromadzenia delegatów są następujące: 1. Sprawdzanie i zatwierdzanie bilansu ogólnego Towarzystwa z roku ubiegłego i uchwalanie preliminiarza na rok następny przez Radę zawiadowczą przedłożonych. 2. Uchwalanie sposobów i środków ku podniesieniu stanu organistowskiego i ukształceniu w ich zawodzie.

W szczególności urządzać będzie Dyrekcya w czasie zjazdu delegatów kilkudniowy kurs praktyczny, w którym uproszeni w tym celu mężowie wykłady mieć będą o przedmiotach, w zakres zawodu organistowskiego wchodzących. 3. Uchwalanie kwoty, jaka w roku następnym ma być między nieudolnych do pracy członków tudzież wdowy i sieroty rozdzieloną. 4. Uchwalanie kwoty do rozporządzenia Rady zawiadowczej na zasiłki dla funduszów dakanalnych doraźnej zapomogi. 5. Uchwalanie regulaminu i skali stałych zapomóg według §. 24. 6. Uchwalanie o przeznaczenie rocznej nadwyżki z funduszu dyspozycyjnego (§. 10). 7. Rozstrzyganie rekursów przeciw uchwałom Rady zawiadowczej. 8. Uchwalanie, w jaki sposób kapitały lokowane lub obracane być mają. 9. Zmiana statutów i rozwiązanie Towarzystwa. 10. Wybór Rady zawiadowczej. 11. Oznaczanie etatu urzędników biura, względnie Dyrekcyi. 12. Przyjęcie do wiadomości przedłożonego przez Radę zawiadowczą, sprawozdania z całej czynności Towarzystwa w roku ubiegłym. 13. Mianowanie członków honorowych. 14. Udzielanie w nadzwyczajnych wypadkach zapomóg stałych lub datków jednorazowych, nieobjętych następującymi paragrafami statutu. 15. Wybór komisyi z 5 członków Towarzystwa do sprawdzania ułożonych przez Radę zawiadowczą rachunków roku następnego, przed zebraniem się delegatów i przedłożenia im swego sprawozdania. 16. Sprawozdanie wyboru delegatów.

Do prawomocności uchwał Zgromadzenia delegatów potrzeba obecności przynajmniej $^1/_5$ wszystkich delegatów wybranych, a bezwzględnej większości głosów obecnych.

Zgromadzeniu delegatów przysługa prawo przyznania kosztów podróży i dyet delegatom.

§. 19.

Osobny regulamin w granicach tych statutów, wypracowany przez Dyrekcyę a zatwierdzony przez Radę zawiadowczą określi bliżej sposób, w jakiej czynności Wydziałów dekanalnych, Rady zawiadowczej, Dyrekcyi i Zgromadzenia delegatów, niemniej też wybory do nich, mają być przedsiębrane.

§. 20. Stała zapomoga dla członków.

Każdy członek rzeczywisty, który przynajmniej od 5 lat należy do Towarzystwa a stał się nieudolnym do dalszego zarobkowania, otrzyma z kwoty przez Zgromadzenie delegatów corocznie uchwalanej stałą zapomogę wymierzoną według §. 24. statutu.

Aby uzyskać stałą zapomogę, członek w warunkach powyższych powinien Wydziałowi swego powiatu przedłożyć: świadectwo lekarza, na ten cel przez Dyrekcyę stale, lub do poszczególnego wypadku wskazanego, iż stał się niezdolnym do dalszego zarobkowania, streszczenie przebiegu życia swego, wykaz stanu rodziny, a przedewszystkiem dzieci nieletnich. Wydział dekanalny jest obowiązany do najsumienniejszego sprawdzenia faktów i twierdzeń w powyższych dokumentach zawartych i do uzupełnienia swojemi uwagami, poczem stawia wniosek do Dyrekcyi (względnie do Rady zawiadowczej) o udzielenie lub odmówienie stałej zapomogi.

Jeżeli członek, który przeniósł się za granicę kraju i opłacał stale udziały, wniesie prośbę o udzielenie stałej zapomogi, winien osobiście zgłosić się do Dyrekcyi albo do najbliższego Wydziału dekanalnego i podać się rewizyi lekarza przez Dyrekcyę do tego oznaczonego.

Po 40 latach należenia do Towarzystwa członek rzeczywisty otrzymuje bezwzględnie stałą zapomogę.

Zapomogę otrzymuje członek w półrocznych ratach z góry zawsze od 1. stycznia po upływie tego roku, w którym wszedł w warunki pobierania stałej zapomogi za kwitami, na których miejscowa zwierzchność duchowna lub świecka poświadczy, że odbierający zostaje przy życiu.

Członek, który na podstawie niniejszego paragrafu otrzymał stałą zapomogę, traci prawo do pobierania jej i wraca w warunki i obowiązki członka rzeczywistego, jeżeli ustała niemoc, wskutek której pobierał stałą zapomogę, lub dostał posadę, z której utrzymać się może.

§. 21. Stała zapomoga dla wdów.

Każda wdowa po członku rzeczywistym, który przynajmniej przez 5 lat do Towarzystwa należał, a przed śmiercią z Towarzystwa nie wystąpił ani też został wykluczonym lub wykreślonym, otrzyma stałą zapomogę, jeżeli przynajmniej przez 5 lat z mężem żyła i sądownie z nim nie była rozłączoną.

Wypłata zapomogi następuje w półrocznych ratach z góry licząc do dnia 1-go stycznia po upływie tego roku w którym umarł członek, za kwitami jak wyżej w §. 20.

Wypłata zapomogi ustaje, skoro wdowa wejdzie w ponowne związki małżeńskie.

Wdowom bezdzietnym lub mającym dzieci, według §. 22. nieuprawnione do pobierania zapomogi, mogą być udzielane odprawy jednorazowe, jeżeli wdowa najdalej w przeciągu sześciu miesięcy po śmierci męża wniesie prośbę o odprawę zamiast stałej zapomogi. Odprawa taka wymierzoną będzie w wysokości trzechkrotnej rocznej zapomogi, jakaby wedle regulaminu wdowie przypadła.

§. 22. Zapomogi dla dzieci.

Dzieci pozostałe po członku rzeczywistym Towarzystwa, który przynajmniej przez 5 lat do Towarzystwa należał, a przed śmiercią z niego nie wystąpił ani wykluczonym lub wykreślonym został, otrzymują zapomogę

stałą; jeżeli matka ma prawo do zapomogi (§. 21), do rąk matki — jeżeli zaś matka z mężem nie żyła, albo opieka odjętą jej została, lub ponownie za mąż wyszła, albo też przed czy po śmierci męża zmarła, do rąk sądowej opieki.

Zapomogę tę otrzymywać będą sieroty, (jeżeli przedtem własnego nie zyskają utrzymania) do ukończonych lat 18-stu.

Zapomoga dla dziewcząt ustaje i przed ukończonym rokiem 18-tym, jeżeli przedtem wyjdą za mąż.

Towarzystwo obmyśli również środki pomocy naukowej dla dzieci członków czynnych Towarzystwa, kształcąc ich synów przedewszystkiem na zdolnych organistów.

§. 23. Utrata prawa do zapomogi wdów i sierót.

Wdowy i sieroty tracą prawo do zapomogi w razie zasądzenia za czyn hańbiący.

§. 24. Wymiar stałych zapomóg.

Zgromadzenie delegatów uchwali na wniosek Rady zawiadowczej regułami zapomóg, oznaczający skalę, według której na podstawie poprzednich §§. rzeczywistym członkom, tudzież wdowom i sierotom ma być wymierzaną, tak: ażeby kwota przez Zgromadzenie delegatów rok rocznie wedle stanu funduszu dyspozycyjnego na tę zapomogę uchwalona, została między nich rozdzieloną w stosunku do lat należenia do Towarzystwa, tudzież do przeciętnej liczby na rok złożonych udziałów; wszakże od udziałów zwiększonych, chociażby tylko w jednym roku spłacanych, stała zapomoga może być wymierzoną tylko wtedy, jeżeli od czasu zwiększenia udziałów do wniesienia prośby o zapomogę upłynęło pięć lat.

§. 25. Prawo członka do zapomogi doraźnej.

Do doraźnej zapomogi z funduszu dotyczącego ma prawo członek rzeczywisty w razach, jeżeli przez słabość własną lub rodziny, przez niezawinione szkody w majątku przez niezawinioną utratę posady, lub w inny sposób zagrożony został w swoim bycie materyalnym, lub gdyby po zgłoszeniu się jego o stałą zapomogę, takowej zaraz otrzymać nie mógł.

Prócz członków Towarzystwa mają prawo do doraźnej zapomogi wdowa i dzieci zmarłego rzeczywistego członka, zanim mogą otrzymać stałą zapomogę. Gdyby członek otrzymujący doraźną zapomogę, zalegał z jakąkolwiek wpłatą do Towarzystwa, zaległość ta ma być zaraz przy wypłacie zapomogi odciągnięta. Chcący otrzymać zapomogę doraźną członek Towarzystwa, pozostała po nim wdowa lub sieroty, powinni się o nią zgłosić do Dyrekcyi; do tej prośby swej przyłączyć należy świadectwo miejscowego księdza stwierdzające ubóstwo lub wypadki wyż przewidziane. Dyrekcyi przysługuje prawo żądać z Wydziału dekanalnego opinii.

Członek lub wdowa żądający doraźnej zapomogi, powinien udowodnić istotną potrzebę.

§. 26. Wysokość zapomogi doraźnej.

Wysokość doraźnej zapomogi oznacza Dyrekcya z uwzględnieniem rozporządzalnego na ten cel funduszu, stosunków rodziny proszącego, i liczby lat należenia do Towarzystwa.

§. 27. Zawieszenie praw.

Członek rzeczywisty Towarzystwa, wstępujący do wojska, nie traci praw swych w Towarzystwie z czasu poprzedniego, lecz prawa te zostają w zawieszeniu przez czas jego służby wojskowej, jeżeli najdalej w rok po wejściu do służby wojskowej zawiadomi o tem Dyrekcyę listem poleconym.

Po wyjściu z czynnej służby wojskowej może członek począć uiszczać wpłaty do Towarzystwa; wówczas będą mu policzone lata, w których przed służbą wojskową do Towarzystwa należał, a nawet lata służby wojskowej, jeżeli wciągu niej uiszczał lub później zapłaci za ten czas udziały z 6% zwłoki. Członek rzeczywisty, który w wojnie okaleczał i skutkiem tego stał się niezdolnym do służby nie otrzymuje stałej zapomogi, ale otrzymać może jednorazową zapomogę według uznania Zgromadzenia delegatów.

Dyrekcya może — jednak nie musi w wypadkach udowodnionego ubóstwa, któreby opłacenie udziałów czyniło niemożliwem, zawiesić prawa członka. Gdyby jednak taki członek podał się o stałą zapomogę, będą mu policzone tylko lata, w których uiszczał wkładki.

§. 28. Utrata praw członka i wykluczenie z Towarzystwa.

Rada zawiadowcza na wniosek dotyczącego Wydziału dekanalnego lub Dyrekcyi, może orzec wykluczenie z Towarzystwa każdego członka;

1) który za czyn hańbiący został przez sąd karany za winnego uznany,

2) który oddał się nałogowemu pijaństwu, dopuścił się nierzetelności lub innego większego przewinienia,

3) który będąc w jakikolwiek sposób przypuszczony do administracyi Towarzystwa, przeciw interesom Towarzystwa ze złą wolą lub przez niedbalstwo w wyższym stopniu zawinił i Towarzystwo na szkodę naraził.

W tych razach wykluczony członek ma prawo odwołania się przeciw orzeczeniu Rady zawiadowczej do Zgromadzenia delegatów.

W wypadkach nieprzewidzianych powyższymi ustępami orzeka o wykluczeniu sąd polubowny.

Po prawomocności wyroku wykluczającego, członek nie ma prawa żądać w jakiejkolwiek drodze zwrotu wpłat lub innego jakiego odszkodowania.

Prócz powyższych wypadków, każdy członek przestaje należeć do Towarzystwa, jeżeli pomimo pisemnego upomnienia przez cztery po sobie następujące kwartały wkładek swoich nie uiszczał.

W żadnym wypadku zwrot wkładek występującemu nastąpić nie może.

§. 29. Zmiana statutów i rozwiązanie Towarzystwa.

Zmiany w statutach może uchwalić tylko Zgromadzenie delegatów; do prawomocności uchwały takiej potrzeba przyzwolenia, dwóch trzecich ($^2/_3$) części głosów delegatów, przy głosowaniu obecnych.

Do przyjęcia uchwały rozwiązania Towarzystwa, potrzeba zgody na nią trzech czwartych ($^3/_4$) części głosów wszystkich wybranych delegatów do Zgromadzenia delegatów §. 18. Gdyby w skutek takiej uchwały lub nieprzewidzianych okoliczności nastąpiło rozwiązanie Towarzystwa, postanawia się względem majątku Towarzystwa co następuje:

Zgromadzenie delegatów, które uchwaliło rozwiązanie, wybiera komisyę, której powierza fundusze Towarzystwa i porucza ułożenie aktu fundacyi.

Gdyby rozwiązanie nastąpiło bez uchwały Zgromadzenia delegatów, czynność powyższą obejmuje Rada zawiadowcza, która urzęduje w chwili rozwiązania Towarzystwa.

Wszystkie fundusze Towarzystwa istniejące w chwili rozwiązania, zostaną w jeden kapitał zebrane, z którego czyste dochody będą przedewszystkiem użyte na opłacenie pensyi emerytom, pobierającym stałą zapomogę w chwili rozwiązania w wysokości, w jakiej ją w ostatnim roku pobierali.

Gdyby dochody te nie wystarczały, zostaną pensye stosunkowo zniżone. Gdy zaś pozostaną nadwyżki, takowe będą użyte w pierwszym rzędzie albo na utworzenie szkoły organistów, albo na pensye dla nieudolnych do pracy organistów, a w razie, gdyby jeszcze nadwyżki pozostały, na zapomogi dla wdów i sierót po organistach. Pierwszeństwo mają w każdym razie tacy organiści tudzież ich rodziny, którzy należeli do Towarzystwa, a to podług ilości lat należenia.

Fundusz ten zwany funduszem organistów, będzie zarządzany w sposób powyższy przez Wydział krajowy lub inną władzę, która funduszem krajowym w ścisłem znaczeniu tego słowa zawiaduje. Jeżeliby później podczas administracyi funduszów Towarzystwa przez Wydział krajowy lub władzę krajową, funduszem krajowym zawiadującą, zawiązało się w Galicyi Towarzystwo Wzajemnej Pomocy Organistów, cały kraj obejmujące, a mające tenże sam cel, co niniejsze Towarzystwo — obowiązanym będzie Wydział krajowy lub inna władza funduszem rozwiązanego Towarzystwa zawiadująca, wydać tenże fundusz pierwszemu nowo utworzonemu Towarzystwu pod warunkiem, że zatrzymanym będzie ten paragraf w statutach nowo utworzonego Towarzystwa.

§. 30. Spory.

Spory wynikające ze stosunku Stowarzyszenia mają być załatwiane przez sąd polubowny, do którego każda ze stron spornych arbitra, ci zaś superarbitra wybierają.

Gdyby która ze stron spornych w przeciągu dni ośmiu od dnia zawezwania do sądu polubownego nie wyznaczyła sędziego, albo gdyby sędzia przez nią wyznaczony wyboru nie przyjął, a strona innego przyjąć nie chciała, wtedy strona przeciwna ma prawo zamianować drugiego sędziego.

To samo dzieje się w razie, gdyby sędzia w toku sprawy urząd swój złożył, a strona nie chciała oznaczyć zastępcy.

W razie, gdyby sędziowie nie mogli się zgodzić na osobę nadsędziego, rozstrzyga los pomiędzy proponowanymi kandydatami. Od orzeczenia sądu polubownego nie masz żadnego odwołania, a sąd ten mocen jest wydać wyrok bez przestrzegania formalności prawnych zwykłego procesu.

§. 31. Postanowienia przejściowe.

Celem przeprowadzenia wszelkich zawiązków Towarzystwa i wprowadzenie w życie jego działań, uproszeni zacni mężowie zawiążą się we Lwowie w pierwszą Radę zawiadowczą na lat trzy, wybiorą z pomiędzy siebie prezesa, 1-go i 2-go wiceprezesa, dyrekcyę i uproszą w każdym dekanacie kilku mężów zaufania celem utworzenia wydziałów dekanalnych.

Celem sprawdzenia przez ten przeciąg czasu każdorocznych rachunków, sprawozdań czynności Rady zawiadowczej i przedsiębrania innych czynności, które do kompetencyi Zgromadzenia delegatów należą i w tym czasie przypaść mogą, wyż wspomnieni założyciele Towarzystwa zaproszą dwudziestu członków każdego roku do utworzenia tymczasowego Zgromadzenia delegatów. Gdyby w dekanacie przystąpiło 10 członków, delegat ma być w myśl §. 18. wybrany i zaproszony na roczne Zgromadzenie.

Założyciele w razie ustąpienia lub śmierci którego, mogą do liczby 12-stu uzupełnić się przez wybór.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 20. Kwietnia 1880 l. 21.185 oznajmiło, iż nic nie ma do zarzucenia przeciw ukonstytuowaniu się Towarzystwa na podstawie przedłożonych statutów.

RUCH ZAWODOWY.

PP. Delegaci stosując się do dalszych uchwał Zjazdu, wystosują następującą petycyę, opatrzoną podpisami wszystkich Organistów dekanatu i wręczą ją PP. Posłom swych okręgów.

Wzór petycyi:

Do JWPana . . . . Posła na Sejm krajowy
w . . . .

Jaśnie Wielmożny Panie Pośle!

Trzydzieści lat już minęło, odkąd poczęliśmy czynić starania, o poprawę bytu organistów w Galicyi, odbyliśmy wiele deputacyj, wystosowaliśmy mnóstwo próśb i memoryałów o uregulowanie naszych stosunków służbowych, lecz do dziś dnia mimo przyrzeczeń i obietnic, wszystko bez skutku.

Wszystkie kategorye tak urzędników, nauczycieli a wreszcie służby autonomicznej i państwowej, uzyskały kilkakrotne polepszenie swych płac — jeden jedyny stan organistów zdany na łaskę losu, coraz to w większą popada nędzę. Dobrowolne daniny parafian, które dawniej były źródłem utrzymania organisty, dzisiaj zupełnie nie istnieją. Drożyzna, liche urodzaje, rozdrobnione grunta, wreszcie i niechęć, pozbawiły ich zupełnie utrzymania. — Tak zwana «petyta«, dzisiaj do przeszłości należy.

Organiści zaś, tak tak dawniej spełniają swe obowiązki sumiennie, dla dobra parafian i społeczeństwa. Jeżeli parafianie ci, dadzą tylko po kilka groszy na utrzymanie organisty, egzystencya stanie się możliwszą, i korzystniejszą dla parafian jak owe datki w naturze.

Nie żądamy wielkich pensyj, lecz jakiegoś minimum za naszą pracę. 400 do 500 koron rocznie po wsiach, 600 koron w większych miastach, byłyby kwotą podstawową do skromnego utrzymania organisty w parafii.

Ponieważ na obecnej sesyi sejmowej Wydział krajowy odpowiednie wnioski w sprawie organistów ma Izbie Posłów przedstawić, upraszamy JWielm. Pana Posła o łaskawe poparcie naszej sprawy.

Nie pozwólcie tak nędznie marnieć pracownikom kościoła i ich rodzinom! W Was tylko pokładamy nasze nadzieje. — Wyjednajcie nam ustawę określającą nasze stanowisko jako funkcyonaryuszy kościoła, tak jak nimi jesteśmy i to zapewnienie skromnego bytu, który za naszą pracę słusznie się nam należy. Dopomóżcie nam aby ustawa otoczyła nas opieką, a czynem tym uratujecie nas i rodziny od nędzy i zostawicie niezatartą wdzięczność w pamięci naszej i naszych rodzin.

Organiści dekanatu . . . .

Podpisy:

Po otrzymaniu niniejszego numeru, niechaj każdy z PP. Organistów dopomoże do natychmiastowego wysto-

sowania powyższej prośby. Po wręczeniu tejże, należy bez zwłoki donieść przewodniczącemu (M. Bawor, Krasne p. Strażów). nazwisko P. Posła. Po załatwieniu tej sprawy otrzymają PP. Delegaci dalsze wskazówki.

Niniejszem donoszę wszystkim PP. Delegatom, iż w połowie lutego odbędzie się we Lwowie Zjazd Delegatów, mający na celu wykonanie uchwal powziętych na Zjeździe w Rzeszowie. — PP. Delegaci wezmą udział w zbiorowej deputacyi do Sejmn i do PP. Posłów, którym wręczone zostały prośby o poparcie spraw organistowskich. Panowie Delegaci! sprawa jest na rozwiązaniu i tak ważną, że żadnego z Was nie powinno braknąć, na Zjeździe. Każdy z PP. niechaj się postara o zniżkę kolejową zawczasu, aby na wezwanie przewodniczącego, mógł zadość uczynić. Każdy z PP. Organistów, powinien Delegatowi dopomódz materyalnie do wzięcia udziału w delegacyi, gdyż jest to sprawa ważna dla całego Ogółu Organistów, i wszyscy z niej będą korzystać. Zawiadomienia z dokładną datą o dniu Zjazdu, roześle przewodniczący, po otrzymaniu wiadomości z kancelaryi Wydziału krajowego.

Wszystkich Kolegów dekanatu Rzeszowskiego i Tyczyńskiego zapraszam na posiedzenie dnia 7 lutego o godzinie 12 w południe do Rzeszowa (Rynek 21). Sprawa ważna nie cierpiąca zwłoki. Jawcie się Koledzy jak najliczniej.

Michał Bawor, przewodniczący.

Posiedzenie Organistów dek. Starosandeckiego odbyte w dniu 8. Stycznia 1913 r. w Czytelni parafialnej w Starym Sączu. — Na zaproszenie kol. Ignacego Graczyńskiego z Barcic, przybyli na zgromadzenie pp. Stanisław Kunicki z Żeleźnikowa, Ignacy Graczyński z Barcic, Ludwik Rytko z Starego Sącza, Stanisław Kądzioła z Biegonic i Wincenty Kołodziej z Piwnicznej. Nie przybyli ani usprawiedliwienia nie nadesłali Kamil Mikuszewki z Nawojowa, Józef Augustyński z Tylicza, organista z Muszyny i Krynicy.

1. Zgromadzeni wybrali przewodniczącym Jakóba Wysockiego z Podegrodzia, a Ludwika Rytko sekretarzem, poczem przystąpiono do wyboru delegata i do dalszych obrad.

2. Z powodu powzięcia uchwały na dnia 27 grudnia 1912 r. w dekanacie Nowy Sącz celem wspólnego wyboru i dekanatu Starosandeckiego delegata, wybrano Jakóba wysockiego delegatem wspólnym obu dekanatów, który ten wybór przyjął.

3. Zastępcą delegata dekanatu Starosandeckiego, wybrano jednogłośnie Wincentego Kołodzieja z Piwnicznej.

4. Napiętnowano kolegów nie obecnych na Zgromadzeniu z Muszyny, Nawojowa, Tylicza i Krynicy.

5. Uchwalono, aby wszyscy koledzy zaprenumerowali «Muzykę i Śpiew«, oraz zawezwać nieobecnych do solidarności.

Delegatem obydwóch dekanatów Nowo i Starosandeckim jednogłośnie wybrano Jakóba Wysockiego z Podegrodzia — w dyskusyi dalszej omawiano o poprawie bytu kolegów, a delegat całem sercem przyjął obowiązek nałożony nań i o ile możności starał się będzie dopomagać kolegom. Kolega Władysław Krzanowicz z Jazowska dekanat Łącki, raczył na Zgromadzenie przybyć chociąż nie był proszony, za co składamy mu serdeczne podziękowanie.

Wszyscy zgromadzeni podziękowali sekretarzowi kol. Ludwikowi Rytko, za przychylność i zajęcie się zgromadzeniem — i na tem zgromadzenie zakończono.

Jakób Wysocki del. *Ludwik Rytko* sekr.

Szczegółowe sprawozdanie ze Zjazdu Delegatów w Rzeszowie, nastąpi w następnym numerze.

HUMOR.

W miasteczku Ł. w dniu uroczystego odpustu nagle zachorował organista. Ogromny kłopot! — W ostatniej chwili przypomniano sobie, że na ostatniej stacyi kolejowej, pełni funkcyę portyera były organista Fermaciński. „Z największą chęcią przyjdę — powiada p. Fermaciński — tylko zmienię ubranie". W czasie Sumy wyszedł kaznodzieja na ambonę i zaczął kazanie. — P. Fermaciński, będąc po nocnej służbie, zdrzemnął się i zasnął. Po kazaniu, celebrans zaintonował Credo — na chórze cicho. Kalikancista widząc, że p. Fermaciński śpi — zbudził go. Zbudzony nagle, nie zoryentowawszy się gdzie jest, począł krzyczeć z całej siły: — „Pociąg osobowy w kierunku Przemyśla, Mościsk, Zimnej Wody, za pięć minut odjazd".

W parafii N. zmarł długoletni stary organista. Ks. Proboszcz na miejsce zmarłego, przyjął młodego p. Bemolika z patentem ukończenia tarnowskiej szkoły. P. Bemolik pilny przestrzegacz Liturgii, podczas uroczystych Wotyw, śpiewał całe Glorya i Credo po łacinie. I to właśnie nie podobało się staremu grabarzowi, a zarazem kalikanciście. Raz w czasie Credo przestał kalikować — p. Bemolik zirytowany pyta się go, dlaczego nie waży miechów? A ten odpowiada — „jo tu panie bez śtyrdzieści lot kalikuwoł nieboscykowi łorganiście, to wiem wiela wiatru potrza na Credo".

Wydawca i redaktor odpowiedzialny: Roman Ferek. Nakładem galicyjskiego Komitetu Organistów.

DRUKARNIA „CZASU" W KRAKOWIE.